

Ветушко Оксана

ТОВАРИСТВО «БОЙКІВЩИНА» ІНІЦІЮВАЛО ПРЕЗЕНТАЦІЮ КРАЄЗНАВЧОЇ КНИГИ ВОЛОДИМИРА САЧКА

12 листопада за ініціативи товариства «Бойківщина» (Львів) у ресторані-музеї «Бойківська гостина» відбулася презентація книги Володимир Сачко «ЛавОчне та навколишні села при воротах європейського шляху України».

Розпочав захід голова товариства «Бойківщина» Андрій Німець традиційним привітанням – затрембітав на правдивій бойківській трумбеті. До речі, у «Бойківській гостині» зберігається унікальна колекція бойківських трембіт з Міжгір'я, Бітлі та Вишки, а також сучасну авторську – за бойківськими мотивами.

Далі розпочалась, власне, презентація книги. І говорити було про що, адже у цій художньо-історичній краєзнавчій праці читач знайде правдиву інформацію про заснування цих сіл та їх життя упродовж віків аж до наших днів. Через тіні минувшини аж до сьогодні автор показує історію життя бойків-верховинців при усіх окупаційних владах та режимах. Історія сіл Бойківщини у книзі відтворена через боротьбу за незалежність

Андрій Гречило

СИМВОЛИ ПОСЕЛЕНЬ СКОЛІВЩИНИ

За останні 30 років до Українського геральдичного товариства зверталось багато місцевих рад із проханням допомогти в розробці проектів символів, які відповідали б геральдичним нормам та вимогам сучасної системи муніципальних знаків України. Зокрема нами було розроблено проекти гербів і прапорів і для поселень колишнього Сколівського району. Окрім міста Сколе свої символи отримали також селище Славське та кілька сіл.

України у всі часи. Віра у вільну Україну – головний стрижень цієї роботи.

«Моя праця про те, як через розуміння минувшини позбутися вірусів «руссского міра», а через любов дати нашим дітям і онукам орієнтири розвою української держави. Книга потребує активних роздумів, аналізу і спонукає до дії, тому – читаймо, братове», – зазначив Володимир Сачко.

«Радіємо, що у світ виходять праці місцевих авторів – дослідників Бойківщини, що багато небайдужих людей виявляють інтерес до вивчення своїх коренів», – сказав Андрій Німець.

Захід зібрав чимало гостей, зацікавлених цим краєзнавчим дослідженням. Серед них – голова ради резервістів сухопутних військ ЗСУ Іван Тимочко, який до війни також займався дослідженням історії рідного краю.

Після презентації Володимир Сачко відповів на питання учасників зустрічі та провів автограф-сесію. ■

Славське

Символи затверджено рішенням XI сесії селищної ради III демократичного скликання за № 115 від 22 серпня 2000 р.

Герб: у срібному полі відділене ялиноподібним січенням зелене вістря, на якому три покладені навхрест золоті мечі, вістрями вгору (мал. 1).

Прапор: квадратне полотнище, на білому тлі з нижніх кутів до середини верхнього краю йде відділений ялиноподібно зелений клин, на якому

три покладені навхрест жовті мечі, повернуті вістрями вгору (мал. 2).

Ялиноподібне січчення та зелений колір уособлюють Карпатські гори та багатство і красу навколишньої природи. Срібний (на прапорі – білий) колір означає чистоту гірського повітря, а також символізує сніг та підкреслює значення Славського як зимового гірськолижного курорту. Три золоті мечі відображають одну з легенд про походження назви поселення від дружинників князя Святослава Володимировича. Меч також є атрибутом Архангела Михаїла – давнього покровителя селища та місцевої церкви. Срібна міська корона над щитом вказує на статус населеного пункту.

Сможе

Символи затверджено рішенням XIII сесії сільської ради III демократичного скликання за № 18 від 14 вересня 2000 р.

Герб: у синьому полі золотий лапчастий хрест, над ним – золота 8-променева зірка, обабіч якої золоті сигли «С» та «Н» (мал. 3).

Прапор: квадратне синє полотнище, на якому жовтий лапчастий хрест (розмах рамен рівний 1/2 сторони прапора), над ним – жовта 8-променева зірка (вписана в умовне коло діаметром у 1/4 сторони прапора), обабіч якої жовті літери «С» та «Н» (мал. 4).

Сможе 1760 р. отримало привілей на міські права та дозвіл використовувати подібний герб, але з латинськими літерами «S» та «N», що мали

означати назву Сможе Нижнє. Давній сюжет ліг в основу сучасного герба та прапора. Червона міська корона над щитом вказує на статус села, яке давніше було містечком.

Коростів

Символи затверджено рішенням XIX сесії сільської ради III скликання за № 2-4 від 12 січня 2002 р.

Герб: у зеленому полі срібна кроква, над нею дві золоті смерекові шишки, внизу – двоє бойків у срібній одежі стоять навпроти, схрестивши золоті топірці (мал. 5).

Прапор: квадратне зелене полотнище, розділене білою ламаною смугою (ширина смуги рівна 1/6 сторони прапора), у верхніх кутах по жовтій смерековій шишці, внизу – два схрещені жовті топірці (мал. 6).

Геральдична кроква означає гору Парашку та вказує на розташування села під цією горою. Зелений колір та шишки підкреслюють багатство лісогосподарства. Двоє бойків із топірцями засвідчують етнографічну специфіку.

Задільське

Символи затверджено рішенням XVI сесії сільської ради V демократичного скликання № 93 від 6 липня 2008 р.

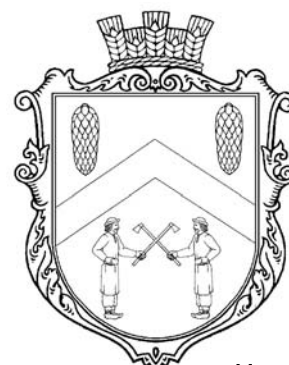
Герб: щит розтятий ламаною срібною балкою (у формі літери «M»), у верхньому синьому полі золотий рівносторонній хрест, у нижньому зеленому полі – золота розгорнута книга (мал. 7).

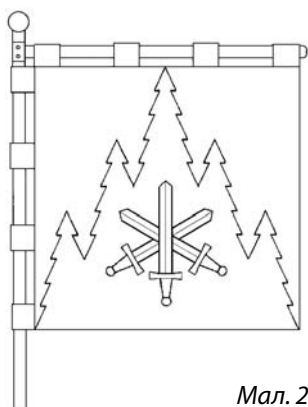
Мал. 1

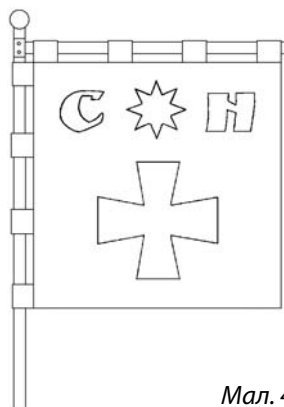
Мал. 3

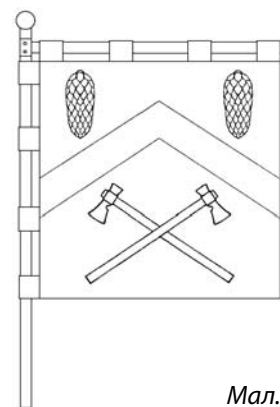
Мал. 5

Мал. 2

Мал. 4

Мал. 6

Мал. 7

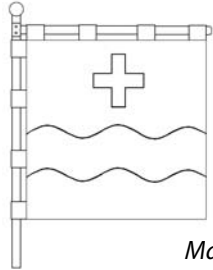
Мал. 9

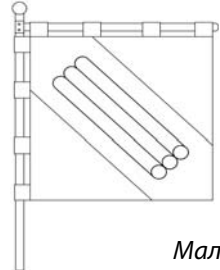
Мал. 11

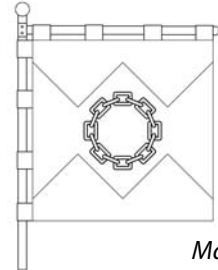
Мал. 13

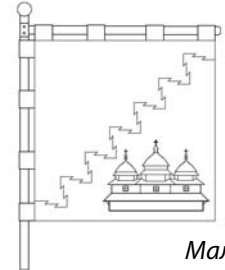
Мал. 8

Мал. 10

Мал. 12

Мал. 14

Прапор: квадратне полотнище, яке складається з трьох горизонтальних смуг (співвідношення їхніх ширин рівне 2:1:1), розділених хвилясто, верхня синя, середня біла і нижня зелена, посередині верхньої синьої смуги – жовтий рівносторонній хрест (мал. 8).

Хрест і книга символізують високу духовність мешканців села. Ламана балка означає розташування Задільського між горами (найвищою серед яких є Магура). Синій колір уособлює красу навколишньої природи, а зелений – багаті лісові ресурси.

Плав'є

Символи затверджено рішенням XV сесії сільської ради V демократичного скликання № 3 від 27 серпня 2008 р.

Герб: щит розтятий двічі на зелене, синє та зелене поля, у синьому полі три золоті колоди, у зелених полях – по срібному мечу з золотим руків'ям, вістрям вгору (мал. 9).

Прапор: квадратне полотнище, яке складається з трьох рівноширих діагональних смуг (з верхнього кута від древка) – зеленої, синьої та зеленої, на синій смугі три жовті колоди (мал. 10).

Три золоті (на прапорі – жовті) колоди на синій смугі уособлюють сплав лісу по річці, від чого мала би піти назва села Плав'є. Мечі є символом Архистратига Михаїла й означають місцеву церкву з посвятою цьому святому. Зелені поля вказують на розташування серед Карпатських гір.

Тухля

Символи затверджено рішенням XIX сесії сільської ради VI скликання за № 128 від 8 серпня 2013 р.

Герб: щит перетятий ламано (у формі літери «М»), у верхньому золотому полі летить червоний беркут, у нижньому зеленому полі – золотий

замкнений ланцюг у формі кола (мал. 11).

Прапор: квадратне полотнище, яке складається з трьох горизонтальних смуг (співвідношення їхніх ширин по середніх лініях рівне 1:2:1), розділених ламано, верхня жовта, середня зелена і нижня жовта, посередині зеленої смуги – жовтий замкнений ланцюг у формі кола (мал. 12).

Червоний беркут уособлює Захара Беркута – головного персонажа твору Івана Франка, який прославив Тухлю. Беркут є символом свободи, волі, незалежності. Золотий ланцюг – це згаданий у творі І. Франка символ громади – ланцюг, вирізаний з цільного куска дерева, який використовувався під час зборів громади (копи) і був втіленням єдності та міцності. Ламане ділення щита символізує розташування Тухлі між горами. Зелений колір означає багаті лісові ресурси, золотий – щедрість і добробут.

Орів

Символи затверджено рішенням XVI сесії сільської ради VI скликання № 356 від 30 вересня 2013 р.

Герб: у зеленому полі золота тризрубна церква, у відділений ялиноподібно срібній главі – покладені навхрест червоний меч вістрям додолу та чорна рушниця стволом додолу (мал. 13).

Прапор: квадратне полотнище, розділене по діагоналі з вільного нижнього кута від древка ялиноподібно, верхнє поле біле, у нижньому зеленому полі жовта тризрубна церква (мал. 14).

Стилізоване зображення церкви вказує на місцеву архітектурну пам'ятку та підкреслює високу духовність мешканців села. Меч та рушниця у червоно-чорних барвах символізують кровопролитні бої та боротьбу за волю й незалежність. Ялиноподібне січення та зелений колір уособлюють щедрі місцеві ліси. ■